

afde portret is met dat van beide, neus en in zoo behoeven" en het dezelfde figuur: scheiding der

Openb. 17: 16 illes wat daar Jeruzalem; den ge (1) tempel als een vrouw, slaten, den an- opgaat. Het an als betrek- uvel door die teld. En daar- branding niet risterdochter

anderer — 9 geen sprake fire). De ver- ds voltrokken

niet op. Wat schouw naar el opmerkten, eemt die ont- n vrouw, die met Jahwe in dit houden is object der wel degelijk

n Jeruzalems i het verderf te hoer ge- tekening bij slaat volgens kelzer Nero voorzien van elijken naam eegt Charles, r de valsche uitgegaan als dan ook „re- epalend voor i priesthood”

penb. 17 de Charles). In ze een reli- 2 Thess. 2 ing ook nog op de pri- is religieuze, 0). Maar in n „valschen ontleend aan die trekken herinnerende i. de teeke- i Jeruzalem tie in hoofd-

et oorspron- antichrist. wordt nog i over „het en ook aan k houdt de rist, religie- charles bezig in 11: 7 (I. dem te her- stad, 284. dat Jeruza- 1: 9, 10; I. 287/8).

K. S.

aps

van C. A. J. H.-B. te U. (58) te U. l.—; N. N. 0; J. G. V. f 5.—; M. dres te U.) e S. (bijet

2e reeks):

orgen dus i zijn nog eid te zijn. en studen-

LEVEN

stelingen pr. 3: 9b.

trouwen van Zijn r van het de zoons waarover schikking

hebben; tot de op zichzelf staanden jongeman of jongedochter, die geregeld het loon of het salaris in eigen handen krijgt; tot den militair, die soms aan soldij heel wat opsteekt, vooral toen hij nog in „Indië” dien- de; en ga zoo maar door. Ook tot ieder, die van steun leeft, of van „Drees” ontvangt.

Den laatsten dag der week, of op den eersten der maand, of midden in het kwartaal; het kan niet schelen op welken dag — voor ieder breekt op zijn tijd het oogmerk aan, waarnaar hij al telkens heeft uitgezien: die zijn spaarpot al aardig ziet groeien, net zoo goed, als die noodzaakten was schulden te maken en op de pof heeft moeten koopen.

Elken keer weer een feestdag!

En zoo komen ze met den buit thuis. En gaan ze aan het rekenen, en aan het verdeelen. In elk geval voor vandaag wat extra's. Dat moet! Verder voor de belasting zooveel; voor den slager; voor den kruidenier; voor de vacantiereis, voor een cadeautje, voor de huur enz., enz.

Maar neen, zóó gaat het toch niet goed.

Natuurlijk is de Heere er ook bij tegenwoordig, bij dat tellen en rekenen; al doe je, alsof je moederziel alléén bent en al zou je niet graag er één bij hebben.

Hij is er; en elken keer, als je daar weer zit, hoe je inkomsten te verdeelen, in de hoop voor jezelf zooveel mogelijk weg te kunnen leggen, neemt Hij het woord, en spreekt:

„Denk er wel om, het eerste van uw inkomen is voor Mij, om Mij daarmee te eeren. Al het geld, dat ge daar hebt, ja, hebt ge zelf verdiend; misschien met hard werken, maar dat ge het hebt kunnen verdienen, dat is louter genade; dat hebt ge aan Mij te danken, en aan Mij alléén. En feitelijk zou Ik het weer van u kunnen opeischen. Maar dat doe Ik niet; wat Ik wel vraag, ja van u eisch, dat is, dat ge de eerstelingen, het eerste van Uw inkomen Mij geeft. En de rest moogt ge besteden, om in uw eigen nooden te voorzien”.

En hoeveel vraagt de Heere dan voor Zichzelf, voor Zijn dienst, voor Zijn kerk, voor Zijn armen, voor den arbeid in Zijn Koninkrijk?

Dat zegt Hij niet. Van Israël vroeg Hij de tienden; met nog de eerstelingen van de kudde en van den oogst en allerlei offers. Aan ons laat Hij het zelf over. Maar dit is zeker: in de nieuwe bedeeing, waarin wij leven, en die zoo ontzettend veel rijker is dan de bedeeing der schaduwen, kunnen wij in geen geval met minder toe. Dan zijn de tienden zeker wel het allerminst, om daarmee den Heere, onzen God, te vereeren.

Dus die per week f 50.— verdient, legge f 5.— weg voor den Heere; daarvan doet hij in de collecte, daar betaalt hij van voor de Zending en alle werk van barmhartigheid, enz.

Die per maand f 200.— ontvangt, legge direct f 20.— weg voor dat doel; die van f 16.— steun moet leven, geve den Heere f 1.60 enz. Goed te verstaan, dit is het minste. Israël betaalde nog meer. Nog eens, de Heere laat ons vrij; alléén handhaaft Hij den eisch: „Vereer Mij van de eerstelingen al uwer inkomsten!” Meenen wij, dat wij met minder kunnen volstaan dan Israël? Of zouden wij onze vrijheid mogen gebruiken om te blijven beneden de maat, aan Israël gesteld.

Dat is geen vraag. Liever geven we meer, graag meer!

Maar kán dat? Als iemand f 16.— heeft om van te leven, kan hij toch geen f 1.60 daarvan afstaan; en een die per jaar f 2400.— verdient, kan maar zoo geen f 240.— weggewen. En stel eens iemand, die f 4000.— per jaar inkomen had, zou die dan aan den Heere f 400.— moeten en kunnen wegschenken?

Of dat kán? Dat moet! Dat vraagt de Heere toch! Wij roégen dáárop niet afdingen. Dat moet eerst vóór we andere uitgaven doen.

Dat is nog noodzakelijker, dan dat we de belasting en de huur betalen. De menschen zeggen: „De belasting eerst” „De huur eerst!”

„Neen”, zegt de Heere, „Mij het allereerst!”

Den volgende keer praten we verder, hoop ik.

HUISMAN.

GRONINGER Brieven

Amice frater.

Toen in 1886 de Doleantie daar was, zat ik nog op de banken der lagere school, een openbare school, want in ons dorp was er nog geen christelijke. Er was een kleine gereformeerde kerk, uit de afscheiding geboren, en de Ned. Herv. Kerk was zóó modern, onverschillig, dat er daar niemand aan doleeren dacht. De dominé, een zeer deftig man, bevriend met mijn vrijzinnige familie, van welke er niemand ooit in de kerk kwam dan alleen op den oudejaarsavond, placht te zeggen: gereformeed worden? Als ik veranderen wou, werd ik liever roomsch, want daar kan de mensch nog wat bijbrengen tot zijn zaligheid. Hij had trouwens ook aan het sterfbed van een zijner schapen, zeer bang voor het „hiernamaals”, want wat kon hem dan weer boven het hoofd hangen, niets anders te zeggen dan: houd maar goeden moed.

In ons dorp was dus van doleantie geen sprake. Men nam nauwelijks notitie van wat er in ons land in dit opzicht gebeuren mocht. En de christelijke gere-

formeerden zeiden: laten ze bij ons komen, als ze weer naar Schrift en belijdenis willen wandelen. Sympathie vond zoo de doleantie eigenlijk niet.

Dit kwam meer doordat onze predikant, een zeer bekwaam man, zeer ernstige bezwaren had tegen enkele van Kuypers leeringen, als de gemeene gratie en de veronderstelde wedergeboorte. En hij waarschuwde ernstig tegen die dwalingen.

Ik leefde echter wel met de doleantie mee, maar dit op een heel eigenaardige wijze, ongeveer zóó, als vele leden der gebonden kerken, die de rust zoo liefhebben, zulks doen inzake de vrijmaking van dezen dag. De voorlichting van hun dominé en hun kerkelijke pers is ongeveer van gelijken aard als ik die putte uit een liberale krant van toen.

Ik mocht toch elken namiddag, als de school uitging, het toenmalig bestaand provinciaal ochtendblad de „Nieuwe Groninger courant”, uit 's meesters hand ontvangen, om het naar een mijnheer te brengen, die dicht in onze buurt woonde. En verzot als ik was op kranten, las ik, vóór ik deze taak had volbracht, elk nummer dier courant van a tot z.

De buitenlandsche politiek eerst; het spookte toen op den Balkan; en dan de binnenlandsche berichten, inzonderheid die over de doleantie, die in ons gewest niet veel beteekende, maar daar toch was, zooals in de stad, in Zuidwolde en enkele andere plaatsen.

Nu moet ik zeggen, dat het blad er journalistiek wel wezen kon, iets wat ik eerst later leerde waardeeren.

Even goed als het toen van ouds bekende avondblad „De Prov. Groninger”, die door onzen postbode elken avond, soms mee met onze hulp, huis aan huis bij de rijke menschen werd bezorgd en door hem nooit anders werd betiteld dan als: de geldzak.

De hoofdredactie van beide bladen was fijn liberaal zeer goed op de hoogte der binnen- en buitenlandsche literatuur, van vrijzinnige zijde dan. Vooral de tooneel-literatuur. De hoofdredacteur der „Nieuwe Groninger” was een zeer deftige verschijning. Het was een genot, hem naar zijn bureau te zien wandelen: niet groot, wel ietwat gezet, zijn zeer groot hoofd ietwat op zijde gehouden, steeds blijbaar in diepe gedachten. Het Groningsche publiek, dat hem hoogachtte, en veelszins niet ten onrechte, noemde hem altijd: het wieze heufd.

Hij dacht in zijn litteraire beschouwingen en politieke overwegingen, goed liberaal, niet aan de kerkelijke gebeurtenissen, maar er verschenen in zijn courant wel vele berichten dienaangaande. Ook omtrent de doleantie. En die berichten waren van dien aard, dat ik de doleerende menschen als zeer gevaarlijke lieden leerde beschouwen.

Ik dacht meer dan eens, zij het met eenige huivering: ik wou wel eens zoo'n doleerende zien. Vreeselijke menschen. In het donker had ik echter niet graag een van hen op mijn pad ontmoet.

Hoe gevaarlijke actie. Er waren zelfs inbrekers bij; denk aan de paneelzagerij. En welke groote gevaren bedreigden toen niet kerk en school en staat.

Het zal thans zoo ongeveer gesteld zijn met de lezers der synodocritische pers. Vooral als zij vernemen van die „doorgaande reformatie”, voor welke zelfs leden van vrijgemaakte kerken op de vlucht sloegen.

En dan die politieke partij: kerkelijk politieke partij; het Gereformeed politiek verbond. Niet dan hulp voor communisten en, zooal dit niet, dan toch voor roomschen en socialisten.

Ergo kan het toch niet. De menschen beven, als zij er van lezen. Hoe is het mogelijk, dat eens gereformeerde menschen zóó diep kunnen vallen. Daar moeten, evenals indertijd bij de doleantie, verkeerde, slechte factoren achter werken.

Teleurgestelde Kuypers — omdat hij geen professor werd — en dwepende Alexanders, Lohman dan.

Zoo is het natuurlijk ook nu weer. Daar zit, zoo verklaren edele voorlichters en kerkelijke nieuwsbren- gers, ressentiment achter. Bij sommige menschen een wraakgevoelen. Soms zoo iets pathologisch, iets ziekelijks. En men tikt even aan het voorhoofd.

En dan zeggen die hoogstaande, liefdevolle menschen heel meewarig: hoe tragisch hé? En hun nobele ziel doet hen diep zuchten.

Wie van de lezers zou dan niet diep onder den indruk komen? Ja, ja, zeg het wel, buurman of buur- juffrouw, het is wel erg met die menschen. En onze goede dominé heeft er zoo mee te doen. Hij zei het al lang. Die menschen doen dingen, die een fatsoenlijk mensch doen beven.

In de oorlogsdagen riep een ietwat driftig uitgeval- len man: ze moesten naar een concentratiekamp.

Maar wat doen zij dan voor booze stukken?

Daar is eerst dat ontzettend gevaar van verab- soluteering der kerk. En voor hen, die moeite met dit deftige woord mochten hebben, is er een ander gevaar: verkerkelijking van het leven.

Ik las daarvan in het „Gereformeed Jongelings- blad”, in een artikel van den bondsvoorzitter, den heer Algra, een bekwaam man, die een tijd gekend heeft, dat hij gezond denken en schrijven kon.

Hij vertelt nu aan zijn jongelieden: er dreigt een groot gevaar, en dat is de verkerkelijking van het le- ven, zooals bij de Ned. Herv. kerk als bij de vrijge- maakten — tusschen aanhalingsteekens dan. Men mocht eens meenen, dat het met vrijheid iets te maken

had.

Wij zullen, dus de geleerde schrijver, in de gerefor- meerde, dat zijn dan de gebonden kerken, tegen dit streven op onze hoede moeten zijn. Want het is een geestelijk gevaar, omdat het in wezen een ongerefor- meerd streven is.

Wat is dan toch die verkerkelijking? Ik sloeg de groote van Dale op; het woord stond er niet in. Wel vele andere met ver, b.v. verkorsten, en dat wil dan zeggen: alles tot korst doen worden of maken. Dus zou verkerkelijken zijn: alles tot kerk maken of doen worden? Maar laten wij het betoog van den heer Algra eens wat nader bezien. Hij zal het ons wel duidelijk maken.

Hij is in discussie met een dier lichtzinnige geesten, die thans in zijn kerken den toon aangeven, het leven daar meer en meer gaan beheerschen; met ds Lugtig- heid van Zwolle, die daár de gereformeerde J.V. reeds om hals bracht en zijn meeningen nader propageert op ringvergaderingen. Die dominé wil nu alle jeugd- werk in elke plaats — padvinderij en zoo — concen- treeren, om het daarna te brengen onder leiding van de plaatselijke kerk. Dan komt er meer activiteit.

Welnu, de heer Algra vertaalt dit zoo, dat dan alles komt onder leiding van den plaatselijken predikant. Hij acht dit zeer gevaarlijk en voert daartoe vier ar- gumenten aan. Drie er van laat ik zwemmen, want het komt op het vierde aan, waarvan gezegd wordt, dat het het zwaarst weegt.

Het is dit: wij willen de zelfstandigheid van ons jeugdwerk bewaren ook tegenover de kerk. De spatieëring is van den heer Algra.

De zelfstandigheid van het jeugdwerk tegenover de kerk.

Daar dreigt dus groot gevaar van dien kant.

Maar wat is dan toch die kerk, die zoo gevaarlijk is voor onze zelfstandigheid? Want een ieder gegriipt, dat dit gaat gelden voor heel het leven. Het staat er ook zoo.

Het is een geestelijk gevaar, wat wordt aangeduid. Voor den heer Algra is kerk hier kerkeraad, of de dominé.

Dat verwondert ons niet, want wij lazén meer dan eens, dat, als de Synode vergadert, haar leden niet meer af- gevaardigden van kerken zijn, maar kerken zelve. Als zij spreekt, spreekt de kerk. En mochten wij zulke synodeleden zien schrijden, want zulke hooge heeren loopen niet — naar hun vergaderzaal, of als wij hen zagen komen in de vergaderingen van een kerkeraad of classis om bevelen te geven, dan kunnen wij zeg- gen met een van hen: ziedaar, de kerk op marsch.

Zou het nu zoo erg zijn voor den heer Algra, als heel de wereld bestond uit zulke menschen, haast had ik gezegd Uebermenschen?

Ja, zegt de heer Algra, wij moeten de zelfstandig- heid onzer verenigingen bewaren tegenover hen, den kerkeraad of den dominé. En dat maken wij, d.w.z. de jongelingen, dien kerkeraad ook duidelijk.

Want wij begeven ons naar dien kerkeraad en vra- gen kerkelijk toezicht, doch alleen op een zeer speciaal punt: de belijdenis.

Nu mogen wij toch wel even nadenken.

In het formulier van bevestiging van onderlingen wordt gezegd, dat zij het opzicht hebben over de gemeente. En dat opzicht beteekent niet weinig, want als men belijdenis aflegt wordt op de vraag: belooft gij u te zullen onderwerpen aan de kerkelijke ver- maning en tucht, indien het mocht gebeuren, wat God genadiglijk verhoede, dat gij in leer en leven u kwaamt te misgaan, het plechtige antwoord gegeven: ja.

Een dure eed, als dr Kuypers placht te zeggen.

Behooren tot dat leven — er is geen enkele uit- zondering gemaakt — ook onze organisaties? Ach, zoo roept de heer Algra ons toe, vergeet niet, dat de belijdenis is een zeer speciaal punt.

Hoe is dit te verstaan?

Als de jongelingen tot den kerkeraad komen, zeggen zij: wij stellen ons onder uw toezicht. Wij doet dit dus in vrijheid: konden het ook laten. En als de praeses dan zegt: heel goed jongelui, dan verklaren zij: maar wij hebben U eerst nog wat te zeggen. Wij trekken om dat toezicht een zeer nauwen cirkel, waar- buiten U zich niet moogt begeven. U hebt niets te maken met onze werkwijze (hoe dol die dan ook weze moge. M.), niets met onze organisatie (welk karakter die dan ook moge dragen. M.), niets met onze finan- ciën (al koopen wij bijv. veel zonder te betalen. M.), niets met welk ander onderdeel van ons werk ook. Bijv. als wij handelen over politieke en sociale en letterkundige onderwerpen of voordrachten houden en tooneelstukjes geven. Niets, niets. Gij als kerkeraad hebt alleen tot taak, als U het toezicht verleend wordt door ons, wat inhoudt dat wij het ook niet konden doen, maar wij zijn nu

Wijzigingen Handboek 1950

Blz. 19 BUITENPOST. Adres kerkeraad: K. Bouma, Ju- hanalaan.

Blz. 56 HILVERSUM. Het telefoonnummer van Ds L. Doekes is gewijzigd in: 3365.

Blz. 70 DORDRECHT. Adres kaashouder: G. Visser, Sin- gel 222.

Blz. 82 ROTTERDAM-CENTRUM. Adres diaconie: C. L. F. Bredemeijer Jr, Bergsingel 78b, Rotterdam.

eenmaal zoo goed, u te vergewissen, of wij inderdaad arbeiden op den grondslag van Schrift en belijdenis. En daarmee, geachte kerkeraad, is de kous af. Dus de heer A'gra, De kerkeraad kan het zich voor gezegd houden.

Wij handhaven onze zelfstandigheid tegenover de kerk.

Heel de week, zelfs des Zondagsavonds, nadat wij des Zondags overdag luide ja hebben gezegd: uw opzicht voor heel ons leven.

Mijn plaatsje is echter nu wel weer vol. Wij volgen dit uitermate belangrijk proces in een volgenden brief.

Met hartelijke groeten en heilbede, uw toegenegen

MARNIX.

PERSSCHOUW

DE TEGENSpraak VAN DS B. A. BOS.

We hebben doorgegeven, dat ds B. A. Bos weersprak hetgeen door ds J. Francke was gezegd over het loslaten, door ds B. A. Bos, lang vóór het amersfoortsche congres, van de A. R. Partij. Ds Francke komt op deze zaak terug in Kb. Zuid-Holland-Z., en zegt o.a.:

In ons kerkblad van 30 Oct. 1948 schreef ik twee artikelen, het éne was getiteld: Ds B. A. Bos te Oosterbeek; en het andere: Waarom is Ds Bos zo veranderd?

In het eerstgenoemde artikel wees ik op de verandering, welke zich sinds de vrijmaking bij Ds Bos had voltrokken. Daarin kwam ook deze zin voor: „In 1946 verklaarde hij tegenover onderscheiden broeders, dat hij bij de stembus niet op de a.r. lijst en kandidaten kon stemmen. Hij liep toen met een program voor een nieuwe partij in zijn zak en nodigde anderen uit tot medewerking bij de vorming van zulk een partij”.

In „De Roeper” van 16 Nov. '48 noemde Ds Bos dat „legende” en „van a tot z onjuist” en „verzinsels”. Hij verklaarde bezwaren gehad te hebben tegen de verkiezingspropaganda in '46, doch wel a.r. gestemd te hebben. In '48 kon hij zich weer „con amore geven”. En zo voegde hij er aan toe: „Maar dat is dan ook alles”.

Ds Francke meent, het woord „verzinsels” niet juist te kunnen achten:

Ik heb in ons kerkblad van 12 Febr. '49 onder meer geantwoord, dat Ds Bos in 1946 tegen onderscheiden

broeders in Zoetermeer en Katwijk had gezegd niet meer a.r. te kunnen stemmen (al kan hij later toch wel a.r. gestemd hebben).

Op dat stukje van 12 Aug. '49 heeft Ds Bos taal noch teken gegeven. Ik heb dat in ons kerkblad van 11 Juni '49 nog eens geconstateerd. Ofschoon hem de nummers van 30 Oct. '48, 12 Febr. '49 en 11 Juni '49 zijn toegezonden.

Waarom reageerde Ds Bos ook op dit punt niet meer? Nu 12 Aug. '50 lezen we van hem, dat hij tegen laster geen bewijzen kan inbrengen.

Doch ik verklaar nogmaals wat dit punt betreft: Ds Bos heeft wel degelijk in 1946 tegen onderscheiden broeders in Zoetermeer en Katwijk verklaard niet meer a.r. te kunnen stemmen. Broeder Jac. Stout in Zoetermeer heeft mij dat na Febr. '49 nog nadrukkelijk bevestigd. Ds Bos kan nu ook br Stout een „lasteraar” noemen, het blijft voor zijn rekening. Ik voor mij twijfel niet aan het getuigenis van onderscheiden broeders. Welke reden zouden zij er voor hebben over Ds Bos onware dingen te vertellen?

Inzake de kwestie van „een nieuwe partij”:

En nu het tweede, nl. dat Ds Bos aan Ds Tollenaar een program voor een nieuwe partij liet zien enz. In ons kerkblad van 12 Febr. '49 heb ik de feiten genoemd met de namen van de broeders erbij. Ds Tollenaar heeft hem in bijzijn van de heren v. d. Haagen (Den Haag) en Zijlstra (Groningen) daaraan later herinnerd op een vergadering van de Wachterbond. En toen noemde ds Bos dat geen legende of fantasie.

Nu schreef ik in ons kerkblad van 29 Juli j.l.: „Wij hebben indertijd in deze kerkbode geschreven, dat ds B. A. Bos reeds in 1946 met een program voor een nieuwe politieke partij in zijn actetas liep. Ds Bos ontkende dat. En nu is ons gebleken, dat hij daarin gelijk had”.

Ds Bos schreef nu 12 Aug. j.l., dat ik daarmee toegeef indertijd onwaarheid over hem verbreed te hebben. En daar voegt hij heel wat aan toe.

Ik moet echter aan ds Bos de illuxie ontnemen, hem achteraf gelijk te hebben gegeven. Want bovengenoemde zin slaat alleen hierop, dat ds Bos toen niet met een eigen program in z'n actetas liep. Het spijt mij, dat ik dat in bovengenoemde zin niet met de toevoeging van het woordje „eigen” duidelijk heb laten uitkomen. Ik geef dus ds Bos gaarne toe: dat program was niet van uzelf, niet door u opgesteld. Overigens zijn de feiten gelijk wij ze ook 12 Febr. '49 hebben meegedeeld. Ds Bos heeft dat alles laster genoemd. Het blijft voor zijn rekening ds Tollenaar en de andere genoemde heren lasteraars te noemen.

Als ds Bos 13 Nov. '48 schrijft: „Ik ontken pertinent, dat ik ooit gedacht heb aan een program voor een nieuwe partij, laat staan dat ik met zulk een program

in de zak liep”, lijkt ons dat nogal sterk gesproken. We geven toe: een eigen program heeft ds Bos niet ontworpen. Wel was hij 2 Nov. '46 op een vergadering van verschillende predikanten, waar dr Verbrugh (nu te Dordrecht) een uiteenzetting gaf ondermeer over een politieke formatie buiten de a.r. partij. Deze dr Verbrugh had ook aan ds Bos een ontwerp-program voor een nieuwe partij doen toekomen.

En tenslotte zij vermeld, dat volgens dr Verbrugh ds Bos bij de opstelling van zijn concept-brief aan de a.r. kiesver. te Voorburg gebruik heeft gemaakt van de uiteenzetting, welke dr Verbrugh op bovengenoemde vergadering had ten beste gegeven. Volgens dr Verbrugh is die concept-brief een „tamelijk getrouw (soms letterlijk) verslag” van die uiteenzetting.

Daarmee zijn we toegekomen aan het derde punt: het concept-schrijven van ds B. A. Bos aan de a.r. kiesver. te Voorburg.

Over deze aangelegenheid wil ds Francke in het volgend nummer schrijven. K. S.

KERKNIEUWS

Beroepen te:

Amsterdam-Zuid, J. Meester te Haarlemmermeer-Oostzijde, Twijzel, J. v. d. Haagen te Utrum.

Bedankt voor:

Zaandam, C. Stam van Ermelo.

— SAMENWERKING VAN (VRIJGEM.) GEREF. KERKEN VOOR AMBTELIJKE BEARBEIDING VAN EN EVANGELISATIE ONDER VARENDEN TER ZEE EN OP DE BINNENWATEREN. De kerken, die verleden jaar Maart te Rotterdam hebben samengesproken over de beste wijze van geestelijken arbeid onder de varende leden onzer kerken en anderen bij de groote vaart, kustvaart, groote en kleine visscherij, binnenvaart-schipperij, hopen Woensdagmiddag 20 September a.s. te Rotterdam opnieuw bijeen te komen ter bespreking van deze aangelegenheid.

Ook kerken, die aan de vorige bespreking niet hebben deelgenomen of zich ook daarna nog niet voor samenwerking of samenspreking in deze hebben opgegeven, en toch voor deze zaak belangstelling hebben, zijn op deze vergadering van harte welkom.

Nadere bijzonderheden alsmede het voorloopig agendum kunnen worden aangevraagd bij de leden der commissie Ds F. Tollenaar, Binnenhaven 54, Den Helder; Ds J. F. van Hulst, J. Fz., Adelaarsweg 100, Amsterdam-N.; en Mej. H. Salomons, Hooldrift 102a, Rotterdam.

Tot onze blijdschap ontvingen wij van den Heere een Zoon.

JOHANNES CORNELIS.

B. LUITEN.

M. G. LUITEN-BORST.

Rotterdam, 29 Augustus 1950
Katendr. Lagedijk 377 b.

De Raad van de Gereformeerde Kerk van Alkmaar geeft met diepe droefheid er kennis van, dat zijn broeder-ouderling

JAN VALENTIJN,

van zijn dienst door den Heere alhier werd ontheven en werd opgenomen in Zijn heerlijkheid.

Ps. 103:13. Openb. 14:13.
De Raad van de Gereformeerde Kerk van Alkmaar:
W. v. d. LINGEN, VDM,
praeses.

K. SMITH, scriba.

Alkmaar, 4 Sept. 1950.

Boekbinderij VAN KUIJK

Voor al Uw Bindwerk.

Reformatie f 3.—

Catechismus f 2.—

Alle terugzendingen
onder rembours.

Zalmstraat 1 - Scheveningen

Adverteert in dit blad

Gereformeerde opleiding voor ONDERWIJZER(ES) te Enschede.

De aanvang v. d. cursus is vastgesteld op Maandag 18 September a.s. Er is nog gelegenheid zich hiervoor op te geven.

Leerlingen moeten in het bezit zijn van tenminste U.L.O.-diploma, of gelijkwaardige opleiding hebben genoten.

Inlichtingen worden gaarne verstrekt door de directeur

W. NUGTEREN, Lasondersingel 25, Enschede.

TE KOOP:

van pred. vele jaarg. De Ref., Geref. T.T., Horizon, Homeletica, Vox Theol., Pred. en dokter, Pro Eccle., Bezinn., Phil. Ref., benevens boeken v. Schilder e.a. Brieven onder No. 509, Bureau „De Reformatie” te Goes.

NOG VOORRADIG:

De vrijheid der exegese

door Dr K. J. POPMA

Inhoud:

Exegese en Theologie,
De Geschiedenis der
Exegese,
De bevrijding der
Exegese.
260 Pagina's

Prijs gebonden f 2.50

U kunt bestellen bij Uw boekhandel of bij de uitgevers:

Oosterbaan & Le Cointre N.V.,
Goes.

KENT U REEDS

Zangers en Speellieden

van D. W. L. MILO?

Dit werk is onmisbaar voor hen, die belang stellen in den eeredienst onzer Kerken. Prijs f 5.—, voor abonné's op de R.B.-Serie f 2.50.

Vraagt het Uw boekhandelaar of den uitgevers.

Oosterbaan & Le Cointre N.V.,
Goes, Giro 36000.

Goed nieuws uit Goes!

HEDEN VERSCHIEEN:

PROF. B. HOLWERDA TOT DE DAG AANLICHT

Een bundel prediciën waarvan de inhoud hier volgt:

1. Dertig zilverlingen . . . en de profetie (Matth. 27:9, 10).
2. De verlossing der kerk (Zach. 12:9-13:6).
3. Het altaar zonder tafel (Hebr. 13:9-14).
4. Christus, verschijning aan Thomas (Joh. 20:24-29).
5. Het graf van Eliza (2 Kon. 13:20, 21).
6. Paaschprofetie en Pinksterprek (Hand. 2:25-32).
7. De leugen in de kerk (Hand. 5:1-11).
8. De terugkeer der ark (1 Sam. 6:13-7:2a).
9. Christelijke actie en profetie (1 Kon. 22:1-29).
10. Kerkgemeenschap en huwelijks eenheid (Mal. 2:15).
11. Christelijke vrijheid (Lucas 5:33-39).
12. Elia, vluchtend naar den Horeb (1 Kon. 19:1-8).
13. Kaln-Bilam-Korach (Judas: 11).

Met tekstregister, 294 pag.
Gebonden in linnen band,
met goudindruk, verzorgd
door den bekenden tekenaar
Pander te Haarlem

Dit boek is het derde deel in den loopenden jaargang van de R.B.-Serie, en de prijs, die abonnees in deze Serie, voor dit prachtwerk betalen is slechts f 2.90. (Niet abonnees, die het in den handel koopen, betalen f 5.50).

Wie thans abonnee wordt, ontvangt direct dit werk, plus de reeds verschenen deelen in den loopenden jaargang:

OM WOORD EN KERK II

publicaties van Prof. Dr K. SCHILDER
(waarvan ook het eerste deel nog te verkrijgen is).

STOA EN LITTERATUUR IN HET LICHT DER SCHRIFT

door Dr R. J. DAM

Het vierde werk in deze serie zal D.V. begin December verschijnen.

Abonnees op deze serie betalen voor deze vier boeken slechts f 11.20. Terwijl deze boeken in den handel kosten f 21.50. Een besparing alzoo van meer dan f 10.— per jaar. Abonnees op de R.B.-Serie hebben tevens het recht boeken uit de vorige jaargangen (voorzoover nog niet uitverkocht) tegen den gewonen bibliotheekprijs te betrekken.

Een abonnement op de R.B.-Serie is de beste methode op ongelooflijk goedkope wijze een bibliotheek te vormen van boeken met hoog gehalte, en blijvende waarde.

Wie nog geen abonnee is geve zich op bij den boekhandel of doe dit rechtstreeks bij de uitgever:

OOSTERBAAN & LE COINTRE N.V., GOES - GIRO 36000